

Bayer Zsolt: Törpe Károlyi Mihályocskák (7. rész)

2021 március 20. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A jövő évi választásokon a kommunisták tényleg a végső harcra készülnek.

Mályusz Elemér így számol be a Magyarország ellen készülődő nagy bojkottról:

„A Magyarország elleni nagy akció még a koncentrikus sajtóharcral egyidejűleg vette kezdetét. Kiindulópontja ismét Bécs volt. Itt ülésezett 1920 február havában a »postás internationale«, a posta- és távíró-alkalmazottak nemzetközi konferenciájának előkészítő bizottsága, amely a »fehér terror« ellen tiltakozásának adott kifejezést, majd pedig február 8-án, egy szombat délután 13 és 14 óra között beszüntette a forgalmat Magyarország felé. A nemzetközi bizottság mentalitását és kapcsolatait nagyon jól fejezte ki az egyidejűleg Moszkvába küldött szikratávirat, amely »erélyes közbenjárásra hívta fel az orosz szovjetkormányt«.

E nyitány után az Amsterdamban székelő »Nemzetközi Szakszervezeti Szövetség« (Der internationale Gewerkschaftsbund) következett.

Március 5. és 6-án tartott ülésében elhatározta, hogy felhívja az entente hatalmak kormányait, lépjenek közbe a magyar kormánynál és bírják szakításra eddig követett belpolitikájával. Egyszersmind kimondotta, hogy felszólításának hatás nélkül maradása esetén Magyarországot teljes bojkott alá fogja.

Értesítette ugyanekkor valamennyi ország munkásszervezetét, főleg pedig a tengeri szállítómunkásokat, a vasút-, posta- és távíró-alkalmazottakat, hogy legyenek készen adott jelre – a nemzetközi iroda utasításait követve – minden olyan munkát beszüntetni, amely közvetlen vagy közvetett módon a jelenlegi magyar kormány érdekeit szolgálja.

Az amsterdami, úgynevezett »sárga« internacionálénak ez az elhatározása titkárának, Edo Fimmennek legegységibb tette volt. A sok millió munkásnak, kiknek nevében a központi iroda beszélt, nem volt része e határozat meghozatalában. A munkásság azonban idegenkedését az egészen különös és erőszakos lépéstől csak akkor árulhatta el, amikor a parancs kivételére került a sor. Ekkor derült ki, hogy az európai munkásságnak csak egy töredéke azonosította magát a központi iroda állásfoglalásával. Addig, amíg végrehajtásra került a sor, Fimmen szabadon fenyegetőzhetett és beszélhetett a proletariátus milliói, a dolgozók nevében; a szakszervezetek és a munkásmozgalom bürokratikus szervezete azt lehetővé tették számára.

Fimmen szereplése az 1927-iki párizsi kongresszuson elhangzott leleplezések alapján ma már tisztázottnak tekinthető. Noha szélső baloldalinak és a bolsevizmus ellenfelének mondotta magát, minden lehetőséget elkövetett, hogy a »sárga« és a »vörös« internacionálét egységes frontba állítsa és a kényszerű szakítást Moszkvával meg nem történtté tegye. Befolyását, amelyet titkári állásának köszönhetett, egészen ennek a kibékülésnek a szolgálatába állította.

A bolsevikellenes Magyarországot is azért támadja, hogy ezzel kedvében járjon Moszkvának. Eljárásának ez a valódi rugója és nem az »emberi jog«, amelyre megfélemlítésével oly patetikus hangon hivatkozik kiáltványában. Az események összefüggése ezt minden kétséget kizáróan bizonyítja. A márciusi felhívás után, amelyet, mint illetéktelen helyről jövőt, a magyar kormány válasz nélkül hagyott, hónapokig vár, és csak júniusban teszi meg következő lépését.

Addig jégre teszi a »fehér terror« áldozatai iránti részvétét, hogy az Oroszország szempontjából legalkalmasabb időben annál támadóbban léphessen fel. 1920 jún. 11-én az ukránok és lengyelek már kénytelenek kiüríteni Kijevet, július 6-án teljes erővel megindul az orosz offenzíva Lengyelország ellen s most az orosz érdek azt követeli, hogy Magyarország ne siethessen seregével Lengyelország támogatására, sőt lehetőleg zavar, felfordulás támadjon a Duna mentén is.

Június közepén a Nemzetközi Szakszervezeti Szövetség kiáltványában elrendeli Magyarország ellen június 20-tól a teljes gazdasági bojkottot: »Június 20-tól, vasárnaptól kezdve egyetlen vonat nem érintheti a magyar határt, egyetlen hajó nem futhat be Magyarországra, Magyarországból jövő vagy odamenő egyetlen levelet, egyetlen táviratot nem szabad továbbítani. Meg kell állítani az egész forgalmat.

Sem kőszén, sem nyersanyag, sem élelmiszer, sem levél, sem távirat nem mehet többé ebbe az országba«. Eltiltotta tehát mindannak Magyarországra szállítását, ami egy háborúhoz szükséges, ami nélkül egy hadsereg meg sem indulhat. Ez a határozat első sorban kommunista érdekeket szolgált. Azért is lettek a »sárga internacionále« rendeleteinek legbuzgóbb, legfáradhatatlanabb végrehajtói éppen a bolsevikiek.

Pogány József volt népbiztos, az emigráns kommunisták vezérkarának egyik kiemelkedő tagja azonnal röpiratot szerkeszt »A fehér terror Magyarországon« címmel, s ebben a következő szavakkal ösztönzi a munkásságot a II. Internacionálé utasításainak keresztülvitelére:

»A vasút álljon meg Magyarország határainál! A posta ne szállítson a fehér terror hazája felé! A telefon és táviró ne kapcsoljon Horthyék uralmának!

A világ proletariátusa tagadja meg minden munkát, amely Horthy országának szolgálatára! Teljes gazdasági és politikai bojkott a fehér terror Magyarországgal szemben! Nincs békekötés, se gazdasági érintkezés a fehér terror magyar globusával! Ahogyan az orosz proletárság érdekében odakiáltotta az ántánt munkássága kormányai felé: «Hands of Russia!» úgy kell most önmaga felé kiáltania «Hands of Hungary!»

Oroszországot csak úgy lehetett megmenteni, ha az ántánt munkásságai lefejtették nyakáról a burzsoá beavatkozás fojtogató kezét, a magyar munkásságot csak úgy lehet megmenteni, ha az ántánt proletárjai nem mozdítják többé munkára vagy békülésre kezüket Horthy Magyarországa felé. Ahogy a középkor katolicizmusának egyetemes internacionáléja exkommunikálásával, t?zt?l, vízt?l, minden emberrel való érintkezésb?l ki tudta tiltani az emberiség ekkori érdekei ellen vét?ket, úgy kell most a proletárságnak a maga megsemmisít? kiátkozásával a civilizált emberiség tüztét?l, vizeit?l való eltiltásával sújtania a Horthyék Magyarországot. «”

Nos, minden szerepl? itt van újra, itt él közöttünk, és pontosan ugyanazt teszi, amit el?dei tettek száz esztendővel ezel?tt.

Itt van Edo Fimmen, itt a Magyarországról jelentést készítő Wedgwood, itt Renner osztrák kancellár, itt a német Simons – s persze itt van Kunfi, Göndör Ferenc, Gábor Andor, Roboz Imre, Böhm Vilmos, Rónai Zoltán, Pogány József, de még maga Kun Béla is. Ma úgy hívják ezeket, hogy Tavares, Sargentini, Timmermans, Manfred Weber, Tusk, Werner Faymann, Vera Jourová, illetve Cseh, Donáth, Fekete-Gy?r, Hadházy, Tordai, Szabó, Dobrev, Jakab és maga Gyurcsány.

És természetesen az obskúrus újságíróik sem hiányoznak.

Ami változott: a Szovjet-Oroszországhoz f?z?d? viszony, ugyanis nincs többé Szovjet-Oroszország. Ameddig volt, addig ezek meg ezeknek szellemi-lelki örökösei (vagy a legvalóságosabb örökösei: Dobrev!) ki sem látszottak a Szovjetunió hátsójából, nem gy?zték magasztalni, imádni és példaként állítani a „proletárállamot”, s persze kiszolgáltatni minden fenntartás nélkül, a legkézenfekvőbb nemzeti érdekek figyelmen kívül hagyásával is. (Hogy is írta Kun Béla? „Soha nem bántottak minket valami magyar szempontok.” Pontosan err?l van szó...)

Ameddig a Szovjetunió volt az úr ebben a régióban, addig ezek a Szovjetunió érdekeit szolgálták ki – legyen szó belpolitikáról vagy külpolitikáról. S az a helyzet, hogy ezeknél a feltétel nélküli alkalmazkodás és a s...gnyalás lelki igény, úgyszólván amióta nincs Szovjetunió, azóta Brüsszelnak és Washingtonnak (ha ott éppen nem „megfelel?” az elnök, akkor a deep state-nek, vagyis a mélyállamnak) akarnak kényszeresen megfelelni. „Mindegy, csak fenék legyen!” – ez az életfilozófiájuk.

S ami még nagyon fontos ezeknek: soha, még véletlenül se legyen és lehessen szempont „valami magyar érdek”.

S persze (mert ezek mind egyformák, szerte a világon) megrögzöttek és kényszeresen „modernekek”, „progresszívek”, „haladók”, a múlt kérelhetetlen ellenségei, a felforgatás, a rágalmas nagymesterei, minden hagyomány és nemzeti érték gy?löi?i. Éppen ezért és így lesznek például lelkes támogatói minden Nyugatról érkező elmebajnak, legyen szó akár a nemzeti és a nemzeti identitás elpusztításáról, a genderelmebajról, a migráció támogatásáról (s?t ösztönzésér?l!), a mindenekefeletti globalizáció és az európai egyesült államok hagyományos víziójának lelkes támogatásáról – minden abnormalis iránti lelkesedés?l és minden normalitás megvetésér?l és megbélyegzésér?l.

Már semmi sem tabu, mert nincsen többé tabu. Legyen szó bármir?l, már mindent szabad és semmi sem tilos. Szabad préda a nemzeti emlékezet, a nemzeti hagyomány, a nemzet évezredes kollektív értékítélete, a nemzeti irodalmi kánon, bármi, kivéve az abnormalisok, a perverzek, a betegek „jogai”. Az az egy sérthetetlen.

Szoltsenyicin írja:

„Az irodalom egy másik, rendkívül fontos vonatkozásban is közvetíti a megfellebbezhetetlen, évszázados tapasztalatot: nemzedékről nemzedékre örökíti azt át. Ezáltal válik a nemzet élő emlékezetévé. Így melengeti magában és tartja életben elveszett történelmét, olyan formában, amelyen nem fog sem tudatos torzítás, sem hazugság. Ezáltal az irodalom, a nyelvhez hasonlóan, őrizi a nemzeti lelket.

(Az utóbbi időben divat a nemzetek nivellálódásáról, a népek eltűnéséről beszélni a modern civilizáció olvasztótégelyében. Magam nem osztom ezt a nézetet – de ez most nem tartozik ide. Ezúttal csak annyit kell mondanom, hogy a nemzetek eltűnése pontosan olyan veszteség lenne számunkra, mintha minden ember egyforma lenne, ugyanolyan arcú és jellemű. A nemzet az emberiség kincse, személyiségeinek összessége, amelyek közül a legkisebbnek is megvan a maga sajátos színe, hiszen magában hordozza az isteni terv egy különleges részecskéjét.)

De jaj annak a nemzetnek, amelynek irodalmát erőszakkal törlik meg: ez nem egyszeren a »sajtószabadság« megsértése, ez a nemzet lelkének megfojtása, a nemzeti emlékezet kimetszése.”

Nos, így már ugye teljesen érthető, miért áll egyre gyakoribb és egyre alantasabb támadás alatt majd az összes klasszikus magyar író, s talán az is érthetővé válik Szolzsenyicin nyomán, miért állítja hamis és aljas ellentétbe kunbélagyurcsány az „embert” és a „magyart”. Hát ezért. S persze az is teljesen világos, hogy a globalisták fogságába esett lett Anne Applebaum miért is kezdi el látszólag minden ok nélkül gyalázni Szolzsenyicint. Hát ezért.

Amiben pedig még biztosak lehetünk: a jövő évi választások valódi tétje mindez. S a kommunisták most tényleg a végső harcra készülnek. Ha ezt elbukják, végük van. Végre. Ezt is tartsa szem előtt a normalitást fontosnak tartó minden választó!

Azoknak meg, akik kirakatperekkel, börtönnel, foglalkozástól eltiltással, lámpavassal s ilyesmivel fenyegetőznek, egyet üzenhetünk: Ők azt tartsák szem előtt, hogy a „dicsőséges” 133 nap után felkelt a 134. nap is. Mert mindig felkel. És Szamuely sem ágyban, párnák közt végezte.

(Vége)

A cikksorozat első része [ide kattintva](#), a második része [ide kattintva](#), a harmadik része [ide kattintva](#), a negyedik része [ide kattintva](#), az ötödik része [ide kattintva](#) és a hatodik része [ide kattintva](#) olvasható.

Bayer Zsolt - www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>.

Illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
